

Mož ne tají, da je novce od Hopkinsa kupil na to pogodbo, da jih v Irske ne sme prodati. A draga cena, katero mu je ponudil lord Y., krenila ga je, obetanje prelomiti.

Slučajno je baš o tem času bil Hopkins v Dublinu. Dragutinkin oče, kateri je znal, da jutro dan Hopkins pride k njemu, v prvo sobo postavi žida, od katerega je kupil najdene novce; hotel je videti, ali spozná Hopkinsa ali ne. In res, tako je tudi bilo.

Hopkinsovo gerdo dejanje in nedolžnost ubogih sirot je prišla na dan. Ko gospod Harvey vso dogodbo zvé, takoj pusti nezvestega oskerbnika iz službe ter obdarí poštene sirote, davši jim stanovanje zastonj v svojej novej hiži, v katerej so se želele nastaniti.

To so bile novíce, katere je Ivanko hotel ustno povedati sestram, uže naprej uvérjen, da jih bodo vesele.

Vsi prebivalci tega kraja so se radovali z malimi, zdaj tako srečnimi sirotami, ki so se uže pred Božičem preselile v novo hižo.

Nihče jim nij zavidal sreče, ker vsak je razúmel, da je to zaslužen plačilo njih pridnosti, lepega nrava in poštenja.

Bodi čeden in réden.

Ljudevit je imel jako ubožna, a poštena in razumna roditelja. Stanovala sta v tesnej sobici, v katerej je bilo zmirom vse v najlepšem rédu in snažnosti. Ljudevitova mati nij mogla terpeti, da bi bilo kaj sem ter tja ležalo po hiži, ali da bi po tleh bilo prahú in blata. Vsako jutro je bilo nje prvo opravilo, v sobici vse lepo v red pospraviti. Postlala je postelje in sobo prezračila. Kako bi Ljudevit bil mogel biti nereden deček, ko mu je mati bila v tak lep izgled! Videlo se je nad njim, kako dobro je, ako se otroci uže zgodaj vadijo réda in snažnosti. Ljudevit nij nikoli šel nepočesan ali umazan v učilnico. Blata nij terpel nikoli dolgo na črevljih niti nij brisal umazanih rok ob svojo obleko, kakor delajo drugi nesnažni otroci. V učilnico nij šel, predno se nij lepo umil in las poravnal. Njega suknja je bila zmirom lepo snažna ter na črevljih nij bilo videti blata; tudi v knjigah nij imel nič madeža, kajti čuval jih je, kakor bi bile od zlata. Klobuka nij deval pod klop; in s črnilom je vselej bil pazljiv. Ali je čudo, če so Ljudovita vsi ljudje ljubili?

Zatorej pazite, otroci! da bodete zmirom redni in snažni. Kako lepo je videti dečke in deklice, ki imajo snažno obleko, taki se vsacemu človeku prikupijo. A tudi red je mnogo vreden. Uže pregovor pravi: „Red je duša vseh reči.“ Kedór se navadi lepo v redu imeti vse svoje reči, ta je bode tudi lahko čedne ohranil. Zatorej imejte svoje orodje, obleko in vse, kar je vašega v lepem redu, pa bodete tudi lahko in hitro delali.

Če v redu vsako reč storíte
Težav in truda menj terpíte.